

Ret i bør finde deres sidste Afslutning ved den sidste Bøtoring af nærværende Lovforslag, ville være at udsætte. Den ærede første Taler havde fuldkommen Ret i den Betragtning, som han gjorde gjældende, at det i Virkeligheden ikke er Landstinget, men at det er Folkethinget, som har slaaet de paagjældende Lovforslag sammen. Det kan nemlig ikke nytte, at de staae paa to forskjellige Stykker Papir og have to forskjellige Titler, naar de dog, saaledes som det for Diebliffet er Tilfældet, væsentlig høre sammen. Det Lovforslag, som vi nu behandle, er jo i Virkeligheden ikke Andet end den § 1, som Folkethinget har udstemt af det andet Lovforslag, og om hvis Gjenoptagelse eller Afkøptagelse der nu er Spørgsmaal; i den Grad høre de to Lovforslag, som de nu foreligge, sammen. Jeg kan heller ikke andet end ogsaa deri slutte mig til den første ærede Taler, at det er i høt Grad beklageligt, at Sagen er kommen til at staae saaledes, som den nu staaer. Mange have deres Andeel i Skylden derfor, men jeg har allerede sagt det til den forhenværende Finantsminister, da han var her tilstede, og jeg veed derfor ikke, hvorfor jeg ikke skal gjentage det her, at det ganske væsentlig skyldes den Holdningsløshed, som han har vist i Behandlingen af hele Spørgsmaalet om Indkomstskat. Denne Holdningsløshed udstrecker sig ikke blot til den hele Række af tidligere Forslag og Foranstaltninger, som den nuværende Finantsminister for et Diebliff siden tilbagekaldte i vort Minde, men der har ogsaa vist sig med Hensyn til de tvende Lovforslag, hvorom der nu er Tale. Den ærede første Taler havde naturligtvis historisk Ret til at sige, at det ene af dem oprindeligt var bygget paa Contingentsystemet; men det er nu blevet opløst — hvad jeg strax, da han fremhævede dette, ønskede at gøre opmærksom paa — at dette vel er historisk rigtigt, men at det ikke — om jeg saa maa sige — er politisk rigtigt. Det blev nemlig strax bebudet, at det foreliggende, oprindeligt paa Contingentsystemet byggede Forslag maatte og vilde komme til at undergaae en Forandring, dersom det andet System, som den daværende Finantsminister fortrinsvis ønskede at see fremmet, fik Medhold. Dersom man, som den

ærede første Taler antydede, havde behandlet de tvende Lovforslag ved Siden af hinanden, dersom man havde behandlet det nu foreliggende Forslag overensstemmende med det System og de Principer, som oprindeligt vare lagte til Grund for samme, saaledes at det altsaa for en tre Maanedes siden havde foreligget for os som et Lovforslag, der da virkelig kunde være blevet færdigt, saa at vi, som den ærede Taler ganske rigtig bemærkede — nu kunde imødesee, at det om tre Dage vilde begynde med at give Staten Indtægt, og dersom man saa ved Siden deraf, for Fremtidens Skyld i al No og Mag kunde have behandlet det andet Forslag som et Forslag, der først skulde komme til Anvendelse, naar man efter moden Overvejelse af alle de Factorer, der havde en berettiget Deel i Afgjørelsen, var kommen til Enighed, da vilde Sagen have stillet sig ganske anderledes. Det vilde ganske vist have været ønskeligt, og jeg skulde saameget lettere have fundet mig deri, som jeg tidligere under min ringe Deeltagelse i denne Sag her i Thinget paa det Bestemteste har holdt paa Contingentsystemet, ialfald indtil man havde faaet et System for Procentfattens Opkrævning, som virkelig var betryggende, og som navnlig ikke førte dertil, at det i det Væsentlige kun blev enkelte Samskudskasser, der kom til at bære Indkomstskatten. Og jeg skal dog herved tillade mig at sige til den ærede nuværende Finantsminister, hvad enten det nu bliver mig ilde optaget eller ikke, at efter min Overbeviisning er en Hovedgrund til den Begeistring, som Mange have for Procentssystemet, det Haab, at de og deres Sevnlige da enten ganske eller tildeels ville slippe for at komme til at betale Indkomstskat. Jeg siger altsaa, at, dersom Sagen havde stillet sig saaledes, da vilde jeg have fundet det rigtigt, at vi endnu engang havde opkrævet Skatten efter det System, som var prøvet, og som efter de gjentagne Provelser vilde vise sig mere og mere fuldkomment, fordi enhver saadan ny Afbenyttelse indeholder en stor Opdragelse og det ikke blot en Opdragelse for de Personer, som egentlig staae for Arbejdet, men tillige en Opdragelse for hele Befolkningen. Det maa man nemlig vel erindre, at, er der en in-